

LAATSTE ZONDAG D.H.J.

‘Wat je deed voor de minsten er mijnen,
heb je voor Mij gedaan.

Maar ook:

wat je de minsten der mijnen onthield,
heb je Mij onthouden.’

(Matteüs 25)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*Wees hier aanwezig
H. Oosterhuis/A. Oomen*

WELKOM.

*Een boom rooien is zo gebeurd.
Maar een twijgje in de aarde
vraagt jaren om te groeien. -
In een mum van tijd
wordt een huis gesloopt.
Maar het bouwen vergt maanden. -
Sfeer is in één klap verpest.
Sfeer maken gaat geleidelijk;
je hebt het niet eens in de hand. -
Zo is het met het oude vertrouwde
dat rap verdween en het nieuwe
dat zo moeizaam wordt verwekt.*

*Welkom u allen vanavond hier
omwille van elkaar in Gods naam. +*

Lied.

Wees hier aanwezig; Ant. + Refr.

SCHULD BEKENNEN.

V.: Ik was ziek -
wie zocht mij op ?

Ik verging van de kou -
wie stopte me warm toe ?

Ik was alleen -
wie hield me gezelschap ?

Ik zat in de put -
wie trok me eruit ?

Ik vroeg om hulp -
wie stak een hand uit ?

Ik werd beklad -
wie hield me hoog ?

Ik was in den vreemde -
wie nam me op ?

Ik was op de vlucht -
wie liet me schuilen ?

A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR EN
GOD EN GOED ONS ALLEN.

BEZINNING.

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN** *t.: M. Zagers*
IN U TE AARDEN, *m.: W. Vogel*
GROND VAN M'N GROND.

*Hulp vragen is
vaak minstens zo moeilijk
als hulp verlenen.*

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.**

*Steun aanvaarden is
vaak minstens zo moeilijk
als steun geven.*

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.**

*Dankbaar accepteren is
vaak minstens zo moeilijk
als cadeau doen.*

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.
KOME WAT KOMT.**

Orgelinleiding

GEBED.

Gezongen

K.: Een stem die ons roept - *t.: P. Verhoeven*
boven alles uit. *m.: W. Vogel*
Een hand die ons leidt -
door alles heen.
Een woord dat ons vraagt -
telkens weer.
Een einder die ons trekt
alle tijd ons toegemeten.

A.: Een glimp van U
in het brood gebroken,
het leven gedeeld;
in de beker gedronken,
ons dagelijks lief en leed.

K.: Een stem die ons roept -
boven alles uit.

EERSTE LEZING.

Ezechiël
34,11-12.15-17

Dit verwachten mensen van God, -

dat Hij zijn kudde opzoekt
en onder zijn schapen te vinden is, -
dat Hij zoals een herder
om zijn dieren geeft en bezorgd
ziet hoe ze zich verspreiden,-
Dat Hij met zijn schapen begaan is
en ze, hoever ze ook
in mist en nevel zijn afgedwaald,
weer veilig thuis brengt, -

dat Hijzelf zijn schapen
in alle rust laat weiden, -
zoekt naar het vermiste,
het verdwaalde terughaaft
het gewonde verbindt
het zieke laat aansterken
en het gezonde onderhoudt, -

dat Hij de mens,
zoals een herder zijn schapen,
tegen zichzelf en alle geweld
in bescherming neemt.

Lied.

*t.: P. Verhoeven
m.: W. Vogel*

K.: Bloemen, mensen ze komen en gaan
blijven kort, blijven lang
ze hebben hun tooi, hun eigen trots.

A.: Maar één is het leven
uit één bron geboren
van één adem beziel
als één brood gedeeld.

HET EVANGELIE.

Matteüs 25

Vergezeld van zijn engelen zal de mensenzoon
in heerlijkheid komen en plaats nemen op zijn troon.
Dan zullen alle volkeren voor hem moeten verschijnen
en brengt hij een scheiding tussen hen aan zoals een
herder tussen schapen en bokken: de schapen aan zijn
rechter-, de bokken aan zijn linkerhand. Tegen die aan
zijn rechterhand zal hij zeggen: kom zij gezegend en
ga binnen in de vrede die u wacht vanaf den beginne.

Want ik had honger
en kreeg van jou te eten.

Ik had dorst
en jij liet me drinken.

Ik was veemdeling
en welkom bij jou.

Ik had geen hemd aan het lijf
en jij stak me in de kleren.

Ik was ziek
en jij zocht me op.

Ik zat gevangen
en jij liet me niet zitten.

Dan zullen de mensen zeggen: Wanneer zagen wij U
hongerig of dorstig ? Wanneer hebben wij U, ziek of
gevangen, opgezocht ? Vader zal antwoorden: 'Wat je
deed voor de minsten der mijnen, heb je voor Mij
gedaan. Maar ook: wat je de minsten der mijnen
onthield, heb je Mij onthouden.'

K.: Dieren, mensen ze kruipen en lopen
rennen voor hun leven en leggen zich
tenslotte moe gestreden neer.

A.: Maar één is het leven
uit één bron geboren
van één adem beziel
als één brood gedeeld.

MEDITATIE.

*'De kern van het religieus-zijn is goed
te combineren met de seculiere samenleving.
De secularisering is voor onze religiositeit
van grote betekenis geweest en heeft
ons tot een geaarde spiritualiteit gebracht.
Niet bij seculariteit, maar bij secularisme
moet vragen worden gesteld.'*

Dit kwam bovendrijven tijdens de discussie op de
17^e nationale vredesdag van de religieuzen op
10 september 2005 in Den Bosch.

In het prille verleden, waarvan velen van ons
nog getuige zijn geweest, was de laatste zondag
van het kerkelijk jaar niet de meest opbeurende.
Het evangelie over de Mensenzoon die zijn oordeel
komt vellen over alle volken en de goeden van de
kwaden scheiden, aangevuld met het sluiperig
spookachtige 'je kent dag noch uur'
leidde tot donderpreken over het ware geloof en
de goede zeden, over hel en verdoemenis.
Gelukkig wisten de beminde gelovigen dat 't kwam;
het hoorde zo'n beetje bij het kille najaar.
Intussen zijn angst en bangmakerij de kerk uit en
wordt ditzelfde evangelie over Gods oordeel
om heel andere redenen vaak gelezen en voor allerlei
gelegenheden door mensen gekozen.
Het spreekt namelijk helemaal niet vaag of zwevend
over waar mensen God kunnen treffen.
Ze hoeven - zoals het Oude Testament al zegt -
om Hem te vinden niet een duizelingwekkende hoogte
of een niet te overziene wazige verte in.

*'Niemand hoeft om Hem te kennen
de hemel te bestormen.*

*Niemand hoeft om Hem te vinden
de wereldzeeën over.*

*Nee, Hij is je nabij, ligt je voor in de mond;
is diep in je hart.'* (Deut.30,10-14)

En in het evangelie van vandaag, dat destijds
het evangelie van het laatste oordeel heette,
luidt het antwoord op de vraag
'Waar hebben wij U ontmoet of links laten liggen': Je
kwam me tegen in de hongerige dorstige medemens,
in die minnetjes zijn en als de minsten gelden.
Met de parabel van de *Barmhartige Samaritaan* is dit
evangelie de laatste tijd een bijbel-topper.
God vereenzelvigd zich met de lijdende vragende
behoefte mens; en wie deze naaste van dienst is,
is bij Hem in dienst - is gods-dienstig.

Uit deze voorkeur blijkt hoezeer de religieuze beleving van de hedendaagse mens veranderd is.

De secularisering is voor onze religiositeit van grote betekenis geweest en heeft ons tot een geaarde spiritualiteit gebracht.

De hedendaagse gelovige of religieuze mens is gevoelig geworden voor eenheid en geheel. Hij denkt en voelt niet meer in scheidingen zoals de natuur hier en de boven-natuur ergens boven, de profane wereld en de heilige kerk, profane plek en heilige plaats, menselijke ervaring en goddelijke openbaring, gewijd en niet-gewijd. Meer en meer ervaren religieuze mensen de werkelijkheid als één groot geheel, waarvan zij deel uitmaken en dat heilig en te heiligen is. Iedereen is geroepen het leven toegewijd te zijn, vooral dan en daar waar het lijdt, gevaar loopt; het te wijden, niet om het van profaan heilig te maken, maar om in woord en gebaar te belijden dat geboorte en dood, liefde en trouw, ons rusten en zwoegen, ons lachen en huilen, ons genieten en zorgen een ziel en diepte hebben waar God en mens, leven en Mysterie, elkaar raken, één zijn.

De secularisering is voor onze religiositeit van grote betekenis geweest en heeft ons tot een geaarde spiritualiteit gebracht.

Seculariseren is zo'n woord dat een eeuw terug nauwelijks tot niet bekend was en gezegd werd. In de jaren zestig van de vorige twintigste eeuw dook het op, om aan te duiden dat de invloed van de kerk op allerlei maatschappelijke terreinen zoals onderwijs, verenigingen, ziekenzorg sterk aan het afnemen was en zou gaan verdwijnen. Een decennium later toen er boeken verschenen als 'De dood van God', 'Einde christendom' en 'Religieus tijdperk' werd met seculariseren iets veel ingrijpenders bedoeld: het leven is wat je ervan ziet en maakt, heeft geen diepere zin, geen Mysterie als kloppend hart en vurige ziel. Het is wat de religieuzen 'secularisme' noemen wat ze - zoals ieder 'isme' - schuwen als de pest. En zo'n twintig jaar terug heeft secularisering de betekenis gekregen die de religieuzen op hun vredesdag in september hebben uitgesproken: het goddelijke herkennen en erkennen in eigen aard van tijd en wereld, mens en alle leven. Die herkenning - eerder beleefd dan verwoord - brengt mensen tot diepe eerbied voor het leven. Die erkenning maakt van mensen medemensen, die zorg dragen voor elkaar en alle leven.

*Geloven wordt steeds meer
verbondenheid beleven
met al wie en al wat is -
diepte proeven
in al wat en al wie bestaat -
de Eeuwige zien
in al wat en al wie voorbijgaat.*

Om zó te geloven, moet je aarden in het leven.

Kort orgel

BELIJDENIS

Lied. *Die ons schiep*
Sytze de Vries/Willem Vogel

ONDERBREKING. Brood en beker
orgelspel, collecte

BROOD EN BEKER.

*Wijk niet uit ons leven;
zij gezien in alles en allen.*

*Laat ons niet kortzichtig
hooghartig aan U voorbijgaan.*

*Wees in ons
als het desem in het brood
de gloed in de wijn;
het hart van ons leven.*

Lied. *t.: Marcel Zagers*
m.: WillemVogel

K.: Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.

A.: Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.

K.: Het zaad in de aarde gestorven, leeft.
Gezegend de mens die gestreden heeft
geleefd op hoop van zegen
voor echt en recht allerwegen.

K.: Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.

A.: Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.

GEDACHTENIS.

*Bid voor die
ziek en ongerust zijn;
en wie waant zich onkwetsbaar ?*

*Bid voor die
tijd, zorg en aandacht geven;
en wie wordt niet gevraagd ?*

*Bid voor die ons
van nabij zijn voorgegaan;
en wie van ons mist niemand ?*

Met eerbied noemen wij:

*Denk aan allen die waar ter wereld ook
bezwijken onder natuur- en oorlogsgeweld,
omkomen van honger en kou,
sterven aan een slopende ziekte.*

*Wie gedenkt dankt,
wie dankt gedenkt die leven.*

Lied.

- K.:** Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.
- A.:** Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.
- K.:** Het zaad in de aarde gestorven, leeft.
Gezegend de mens die gestreden heeft
geleefd op hoop van zegen
voor echt en recht allerwegen.
- K.:** Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.
- A.:** Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.

GEBED AAN TAFEL.

Soms wanneer ik loop
met een hoofd vol beslommeringen
een schoot zorgen en benen zwaar -

soms wanneer ik zie hoe
niets gespaard, niets ontzien wordt,
hoe al het wuivende groen
dor en uitgeleefd verwaait naar nergens -

soms wanneer ik hoor
hoe het mensen vergaat,
de een met alles, de ander
met niets wordt gezegend;
hoe wie goed doen pijn moeten lijden
en het kwaad de wind mee heeft -

soms wanneer ik denk dat
recht niet te halen
trouw niet te harden
liefde niet te doen is, -

soms wanneer ik geloven moet
dat dood wel, maar Gij
Gij God niet bestaat -

dan roept alles in me om een mens,
een mens zoals Hij: Jezus van Nazaret,
U een zoon ons een naaste geworden, -

die deed wat Hij kon
voor mismoedige zieken,
voor blinden en doven,
voor mensen niet in tel,
gemeden, overschreeuwd, -

die U hoorde en zag in lied en kleur
van vrije vogels, lieve bloemen;
in kinderogen Uw hemel, -

Toen Hij ging sterven
brood heeft gedeeld,
zijn beker doorgegeven;
een nieuw begin gemaakt
tegen dood en alles in, -

die heeft geleefd
alsof het kwaad een boze droom
en goed doen regel is, -

die zich tenslotte aan U, zijn Vader,
kon overgegeven en
niet in het graf zijn einde,
maar in U zijn voltooiing vond, -

die om in pijn uw liefde,
in vreugde uw genade
te zoeken, te zien, -

die ons leerde bidden:

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Lied.

*Wie luistert naar; 1c.
Coert Poort/Willem Vogel*

*Nu de vruchten zijn geplukt,
bloemen hun kleur
bomen hun blad verliezen, -
tot rust komen
jenzelf niet op jagen.*

Lied.

Wie luistert naar; 1c.

*Nu de nachten lengen,
de dagen korten
de avond vroeg schemert -
tot rust komen
bij jezelf je licht opsteken.*

Lied.

Wie luistert naar; 1c.

*Nu de dauw over het land komt,
de kou in de lucht zit
de wind venijnig striemt, -
tot rust komen
warmte zoeken bij elkaar.*

Lied.

Wie luistert naar; 1c.

ZEGENWENS.

Wees in godsnaam
een zegen voor elkaar:
menselijk en nabij.
En laat alle leven
gezegend zijn in de naam van
Vader Zoon en Heilige Geest

AMEN.

ORGELSPEL